

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **R. T.**, narozen X.
státní příslušnost Ruská federace
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Policie České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze 17. 8. 2021, čj. PPR-22485-1/ČJ-2021-990115

takto:

- I. Ruší se rozhodnutí žalované ze 17. 8. 2021, čj. PPR-22485-1/ČJ-2021-990115, a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna žalobci uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcova zástupce, advokáta Mgr. Petra Václavka.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se na soud obrátil, neboť žalovaná nevyhověla jeho žádosti o výmaz osobní údajů, které zpracovává.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Jedná se již o třetí obdobnou žalobcovu žádost, které žalovaná nevyhověla. Obě rozhodnutí o předchozích žádostech zdejší soud zrušil pro nepřezkoumatelnost. V nyní posuzované věci dospěl k tomu, že touto vadou trpí i napadené rozhodnutí.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

3. Žalobce požádal 21. 6. 2021 žalovanou o sdělení, jaké jeho osobní údaje zpracovává a do kdy je bude zpracovávat. Zároveň požádal, aby byly jeho osobní údaje vymazány, je-li to možné. Odkázal přitom na ustanovení zákona č. 110/2019, o zpracování osobních údajů, zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II), a rozhodnutí Rady 2007/533/SV o zřízení, provozu a využívání SIS II.
4. Žalovaná napadeným rozhodnutím žalobci sdělila, jaké osobní údaje o něm eviduje. Konkrétně pod č. 1 žalovaná oznámila, že zpracovává osobní údaje žalobce v souvislosti s trestnou činností jiných osob, a to v informačním systému, jehož účelem je zpracování kriminálně relevantních záznamů v rámci analytické činnosti. Pod č. 2 se jednalo o údaje v systému SIS II. Pod č. 3 šlo o údaje v evidenci nežádoucích osob (dále jen „ENO“). Pod č. 4 žalovaná zmínila zpracovávání údajů žalobce v souvislosti s kontrolou žalobce na letišti Roissy CDG ve Francii při příletu z Moskvy. Nakonec pod č. 5 se jednalo o osobní údaje žalobce týkající se jeho žádostí a žalob. Ve všech případech žalovaná žalobcově žádosti o výmaz osobních údajů nevyhověla.
5. Ohledně záznamu v SIS II žalovaná žalobci sdělila, že na žádost České republiky byl pořízen záznam pro účely odepření vstupu žalobci na území států Schengenského prostoru. Záznam vedený v SIS II se odvíjí od záznamu vedeného v ENO.
6. K údajům v ENO žalovaná uvedla, že je žalobce evidován od 19. 6. 2017 do 19. 6. 2021. Žalovaná obdržela návrh subjektu, který uplatnil požadavek na pokračující označení žalobce za nežádoucí osobu, neboť důvody pro evidování žalobce nepominuly. Opětovným dotazem u zadavatele požadavku žalovaná zjistila, že důvody, které vedly k zařazení žalobce do evidence nežádoucích osob podle § 154 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, nadále trvají. S odkazem na § 28 odst. 2 písm. a) zákona o zpracování osobních údajů, žalovaná žalobci sdělila, že nelze k dané věci poskytnout bližší informace.
7. Z neutajované části správního spisu dále vyplývá, že Národní centrála proti organizovanému zločinu Policie České republiky (dále jen „NCOZ“) požádala 16. 6. 2017 o žalobcovo zařazení do ENO a SIS II. Důvodem bylo, že žalobce může závažným způsobem ohrozit veřejný pořádek a bezpečnost smluvních států. NCOZ uvedla, že 13. 5. 2017 došlo v Karlových Varech k policejnímu zásahu, jehož cílem bylo eliminovat aktivity tzv. vorů v zákoně. Žalobce byl přítomen zásahu jako doprovod vorů v zákoně a NCOZ konstatovala jeho úzký styk s vory v zákoně. Podle NCOZ žalobce nemá na území ČR rodinné vazby ani povolen žádný druh pobytu. Zařazení do ENO tedy nebude nepřiměřené. Žalovaná této žádosti vyhověla a zařadila žalobce do ENO a SIS II po dobu jednoho roku od 19. 6. 2017. Konstatovala, že žalobce je součástí organizovaného zločinu a nemá na území ČR žádné rodinné vazby ani druh pobytu.

8. Následně žalovaná opakovaně prodloužila na žádost NCOZ evidenci žalobce v ENO a SIS II, neboť důvody označení žalobce za nežádoucí osobu nepominuly.

III. Žalobní argumentace

9. Žalobce v žalobě namítá nezákonnost svého zařazení do systémů ENO a SIS II, které mu znemožňuje volný pohyb v rámci EU, a vedl také k jeho zadržení na letišti ve Francii. Konkrétně vznáší dva žalobní body.
10. Zaprvé má za to, že z napadeného rozhodnutí nejsou seznatelné důvody pro jeho zařazení do informačních systémů. Evidence v ENO automaticky neznamená, že ho lze evidovat i v SIS II. Jeho evidování nebylo individuálně posouzeno a uchovávání záznamu po delší dobu musí vycházet z komplexního individuálního posouzení. To však v napadeném rozhodnutí zcela absentuje.
11. Zadruhé má žalobce za to, že evidence v systémech porušuje jeho volnost pohybu v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

IV. Vyjádření žalované

12. Žalovaná s žalobou nesouhlasí a navrhla její zamítnutí.
13. Shrнула dosavadní průběh řízení a obsah žaloby a zdůraznila, že z opakovaných požadavků NCOZ vyplynulo, že důvody pro žalobcovo zařazení v ENO a SIS II trvají. Zároveň vyhodnotila přiměřenost tohoto zařazení.
14. Listina základních práv a svobod dle žalované nezakládá právo cizince na pobyt na území ČR. V tomto ohledu odkázala na judikaturu Ústavního soudu, z níž vyplývá, že je věcí státu, za jakých podmínek vpustí či nevpuští cizince na vlastní území.

V. Posouzení věci soudem

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť shledal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).
17. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
18. Žaloba je důvodná.
19. Jak soud uvedl na začátku odůvodnění, o podobné věci stejných účastníků již rozhodoval, neboť žalobce se na žalovanou se svojí žádostí obracel opakovaně. Předchozí dvě sdělení zrušil zdejší soud rozsudky z 29. 9. 2021, čj. 14 A 94/2020-35, a z 16. 12. 2021, čj. 6 A 113/2019-36. Napadené rozhodnutí je v zásadě shodné s rozhodnutími, které soud v uvedených rozsudcích zrušil pro nepřezkoumatelnost. Od svého posouzení se soud v nyní projednávané věci nemá důvod odchýlit, a proto své závěry níže pouze stručně shrnuje.
20. Napadené sdělení je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 25. 6. 2014, čj. 1 Aps 15/2013-33, č. 3088/2014 Sb. NSS, a z 9. 8. 2018, čj. 9 Azs 49/2018-50].

21. Vzhledem k tomu, že se jedná o rozhodnutí, musí sdělení splňovat základní podmínky, které na něho právní řád klade. To především znamená, že správní orgán musí přezkoumatelným způsobem odůvodnit, jakými úvahami byl veden jak při vlastním dokazování, tak i při výkladu právních pojmů a celkovém hodnocení řešených právních otázek, přičemž odůvodnění musí být individuální a konkretizované (srov. již rozsudek Vrchního soudu v Praze z 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/92-23, a rozsudek NSS z 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109).
22. Tyto požadavky napadené rozhodnutí nesplňuje, neboť z něj není nijak seznatelné, proč je žalobce evidován jako nežádoucí osoba v ENO a SIS II.
23. Dostatečným odůvodněním není odkaz na aplikovaná ustanovení zákona, ani prosté konstatování, že žalobce splňuje podmínky pro zařazení do ENO, které sestává z opakování znění zákona. Z rozhodnutí musí být především zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaná vycházela, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinila a jakými úvahami se řídila při hodnocení podkladů (srov. rozsudek NSS z 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Bylo tedy povinností žalované v odůvodnění uvést konkrétní důvody (skutkové okolnosti), proč se domnívá, že žalobce splňuje zákonné podmínky pro setrvání v databázi ENO a SIS II.
24. Podle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se nežádoucí osobou rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.
25. Napadené rozhodnutí vůbec neaplikuje toto ustanovení na žalobcův případ. Není ani zřejmé, pro jaký chráněný zájem představuje žalobcův pobyt na území nebezpečí.
26. U evidence ENO žalovaná pouze odkázala na § 28 odst. 2 písm. a) zákona o zpracování osobních údajů. Podle tohoto ustanovení *správní orgán žádosti podle odstavce 1, nevyhoví, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení plnění úkolu v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech. Podle odstavce 1 tohoto ustanovení správnický orgán na žádost subjektu údajů sdělí, zda zpracovává osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Jestliže takové údaje správnický orgán zpracovává, předá je subjektu údajů a sdělí mu informace o*
- a) účelu zpracování osobních údajů,
 - b) právních předpisů, na základě kterých tyto údaje převážně zpracovává,
 - c) příjemců, popřípadě kategorií příjemců, d) předpokládané době uchování nebo způsobu jejího určení,
 - e) právu požádat o opravu, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů a
 - f) zdroji těchto údajů.
27. Odkazem na § 28 odst. 2 písm. a) zákona o zpracování osobních údajů nelze odůvodnit absenci jakéhokoliv odůvodnění rozhodnutí. Předně je nutno konstatovat, že žalovaná v napadeném rozhodnutí nijak nevysvětlila, jak by poskytnutí aspoň části důvodů mohlo ohrozit plnění úkolů v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti či

další důvody zmíněné v tomto ustanovení. Soudu není zřejmé, proč žalobci nemohly být sděleny ani naznačeny žádné důvody pro zařazení do ENO. Přitom určité důvody jsou součástí neutajované části správního spisu. Žádost NCOZ o zařazení žalobce do ENO není označena jako utajovaná informace podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a žalovaná s ní ani takto nenakládala. Soud tedy není přesvědčen o tom, že absence jakéhokoliv odůvodnění zařazení žalobce do ENO byla nezbytná s ohledem na ochranu utajovaných informací či obecněji s ohledem na zájem ochrany bezpečnosti státu.

28. Soud vnímá, že boj proti organizovanému zločinu je citlivou záležitostí a často bude nutné využívat i utajované informace. Nakonec v žalobcově věci žalovaná vede i utajovanou část spisu. Nicméně ani v těchto případech nelze rezignovat na jakékoliv odůvodnění.
29. Žalobce trefně poukazuje na rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-300/11, *ZZ v. Secretary of State for the Home Department*, které se týkalo použití utajovaných informací v řízení o odepření vstupu cizince na území. Zde Soudní dvůr mimo jiné uvedl, že s ohledem na nutnost respektovat čl. 47 Listiny základních práv EU je zejména nutné, aby byla dotčená osoba v každém případě seznámena s podstatou důvodů, z nichž vychází rozhodnutí o odepření vstupu. Potřeba chránit bezpečnost státu nemůže mít ten důsledek, že právo na opravný prostředek bude neúčinné. Absence odůvodnění v nyní posuzovaném případě je zvláště nepochopitelná, pokud i neutajovaná část spisu určité relevantní skutečnosti obsahuje.
30. Lze tedy shrnout, že v části týkající se vedení osobních údajů žalobce v ENO je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
31. Pokud jde o zařazení do SIS II, tak ani zde napadené rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění.
32. Podle § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců *cizinec označený za nežádoucí osobu je evidován v evidenci nežádoucích osob. Je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států, policie zařadí do informačního systému smluvních států údaje v rozsahu stanoveném přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství; to neplatí v případě občana Evropské unie nebo občana smluvního státu.*
33. Podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1987/2006 *se údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, o kterých byl pořízen záznam pro účely odepření vstupu nebo pobytu, vloží na základě vnitrostátního záznamu vyplývajícího z rozhodnutí přijatého příslušnými správními orgány nebo soudy v souladu s procesními předpisy, které stanoví vnitrostátní právní předpisy. Toto rozhodnutí může být učiněno pouze na základě posouzení jednotlivých případů. Odvolání proti těmto rozhodnutím se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy.*
34. Podle čl. 24 odst. 2 citovaného nařízení *se záznam vloží, pokud se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 zakládalo na tom, že přítomnost státního příslušníka třetí země na území členského státu může představovat ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti státu. A podle čl. 21 členský stát před pořízením záznamu ověří, zda je daný případ dostatečně přiměřený, relevantní a závažný pro vložení do SIS II.*
35. Přeražení osoby z evidence nežádoucích osob do SIS II je výsledkem určité vyšší, kvalifikovanější úvahy žalované, která je v tomto směru odstupňovaná a ke které vedle pouhé možnosti ohrožení uvedených zájmů (veřejný pořádek a bezpečnost) přistupuje ještě

nutnost *důvodného nebezpečí*, že zde možnost jejich ohrožení skutečně je, přičemž nejde o možnost toliko hypotetickou, ale o možnost důvodně předpokládanou. Pokud jsou dány tyto zostřené důvody již při vložení záznamu, tak nutnost jejich zvažování ještě více vyvstane při hodnocení opodstatnění dalšího vedení záznamu, protože, jak již bylo uvedeno, citované nařízení počítá s tím, že v průběhu doby budou důvody pro vedení záznamu oslabovat.

36. Je proto povinností žalované při posouzení možnosti výmazu záznamu ze SIS II pečlivě vážit, zdali nadále trvají důvody pro uchování záznamu v daném systému. Při vyřízení žádosti musí rozhodující orgán tyto důvody ve svém rozhodnutí náležitě specifikovat, a to také s přihlédnutím k délce vedení záznamu. To znamená, že rozhodnutí o dalším vedení záznamu musí obsahovat alespoň stručné odůvodnění, proč i nadále osoba představuje takovou hrozbu pro země zapojené v systému SIS II, že je nezbytné, aby údaj o ní nebyl (s ohledem na podstatu a důvodnost původního vložení záznamu a také dobu, která od něj uplynula) ze systému SIS II vyřazen.
37. Žalovaná však žádné takové úvahy v napadeném rozhodnutí nevedla. Pouze odkázala na evidenci v ENO. To však nepostačuje, neboť podmínky zařazení do ENO a SIS II nejsou totožné.
38. Pokud by absence jakýchkoliv důvodů pro vedení žalobce v databázi SIS II byla zdůvodňována ochranou utajovaných skutečností, tak ani taková argumentace nemůže obstát. A to ze stejných důvodů, jako je uvedeno výše u ENO.
39. Napadené rozhodnutí je proto i v části týkající se vedení osobních údajů žalobce v databázi SIS II nepřezkoumatelné pro absenci důvodů.
40. Vzhledem k absenci odůvodnění nemohl soud již přezkoumat, zda je záznam žalobce v ENO a SIS II nepřiměřeným zásahem do jeho základních práv. Správní soudnictví je založeno na kasačním principu. Soud nemůže za správní orgány domýšlet důvody rozhodnutí. Je na žalované, aby nejdříve důvody, které opodstatňují pokračující zařazení žalobce do těchto systémů, přezkoumatelným způsobem uvedla v samotném rozhodnutí

VI. Závěr a náklady řízení

41. Soud shledal, že žalovaná své rozhodnutí nedostatečně odůvodnila, a napadené rozhodnutí je z toho důvodu nepřezkoumatelné, proto jej soud výrokem I. podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. Ta je vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
42. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal právo na jejich náhradu.
43. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby), za které mu náleží částka 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Zástupce žalobce je plátcem DPH, proto mu náleží dle § 57 odst. 2 s. ř. s. i náhrada této daně. Celkem náleží žalobci na náhradě nákladů řízení částka ve výši 11 228 Kč [(3100 + 3100 + 300 + 300)*1,21 + 3000].

44. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. ledna 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu